ମୋହନ ସିଂହ

ବନାମ

ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ

ମାର୍ଚ୍ଚ 8,1995

[ଜି. ଏନ୍. ରୟ ଏବଂ ଫୈଜାନ ଉଦ୍ଦୀନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ (ପ୍ରତିରୋଧ) ଅଧିନିୟମ, 1985/ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ, 1959 :

ଧାରା 5/ଧାରା 25 - ବିନା ଅନୁମତି ପତ୍ର ରେ ରିଭଲଭର ରଖିଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି-ରେଳ ଷ୍ଟେସନର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କକ୍ଷ ଭଳି ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ସ୍ଥାନରେ ଗିରଫ- ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ -ସାର୍ବଜନୀନ ସାକ୍ଷୀ ଯଦିଓ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଖୋଜିବା ଏବଂ ଜବତ କରିବାରେ ଯୋଗଦେବା/ସମ୍ପୃକ୍ତ ହେବା ଏଡ଼ାଇ ଯାଇଥିଲେ-ଅଭିଯୋଜନ ପ୍ରମାଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସଙ୍ଗତ, ଯାହା ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାରେ ଗମ୍ଭୀର ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଭଲ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାର ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରମାଣ-ପୂର୍ବ ଦୋଷୀ ନୁହେଁ ଏବଂ କଦାପି କୌଣସି ବିଧ୍ୱଂସାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଲିପ୍ତ ନୁହେଁ- TADAର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମାନକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି- ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ରେଳ ଷ୍ଟେସନରେ ବିନା ଅନୁମତି ପତ୍ର ରେ ଏକ ରିଭଲଭର ଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଅଧିନିୟମ, 1985 (TADA) ର ଧାରା 5 ସହିତ ପଠିତ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଅପରାଧ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଦାଲତ ଉକ୍ତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରମାଣକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ତର୍ଜମା କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ; ଯେତେବେଳେ ଆରୋପିତ ଘଟଣାଟି ଏକ ସାଧାରଣ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ରେଳ ପ୍ଲାଟଫର୍ମରେ ଘଟିଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଅନେକ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ କେବଳ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ଏବଂ ଏକ ସୁଯୋଗ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା; ଯେ

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର କାହାଣୀ ବିଭିନ୍ନ ଦୁର୍ବଳତାରେ ପୀଡିତ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ପାଇଁ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କାରଣ ନଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ : **1.1.** ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଅନୁଯାୟୀ, ତଦନ୍ତଟି ଏକ ରେଳ ଷ୍ଟେସନର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କକ୍ଷରେ ହୋଇଥିଲା । PW 6 ମୁଖ୍ୟ କନଷ୍ଟେବଳ ଜେରା ବେଳେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେହି ସମୟରେ 10ରୁ 30 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତୀକ୍ଷ କକ୍ଷରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । PW 6 ଏବଂ PW 7 ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ରେଳ ଟିକଟ ଘର ଏବଂ ଚା 'ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ଷ୍ଟଲ୍ ସେହି ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଧରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଖୋଜାଖୋଜି କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କକ୍ଷରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କିମ୍ବା ଟିକଟ ଘର କିମ୍ବା ଚା 'ଷ୍ଟଲର କେହି ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚରେ ଯୋଗ ଦେଇ ନଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଖଲରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଦେଶୀ ନିର୍ମିତ ପିସ୍ତଲ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । PW 6 ଏବଂ PW 7ର ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଖୋଜାଖୋଜି କରିବା ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପିସ୍ତଲ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ସମୟରେ ଟିକଟ ଘରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କୌଣସି ସାର୍ବଜନୀନ ସାକ୍ଷୀ କିମ୍ବା ରେଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଡାକିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ ଣ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଆସୁନାହିଁ ।

1.2.ଏହା ଟିପ୍ପଣୀନୀୟ ଯେ ବୁଲା ମିଠା ବିକ୍ରେତା, PW 5 କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ PW 7 ଙ୍କୁ ପୋଲିସ୍ ଷ୍ଟେସନରେ ମୁତୟନ ହେବା ପରଠାରୁ ଜାଣିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ PW 7 ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସମ୍ଭବତଃ ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପରିଚିତ ଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସନୀୟ କରାଇବ । PW 5 ର ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ ଶେଷ କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଲାଗିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ PW 6 ଏବଂ PW 7 ଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଶେଷ କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ ଚାରି ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଲାଗିଥିଲା, ଯାହାକୁ ବୁଝିବା କଷ୍ଟକର । PW 6 ଏବଂ 7 ଅନୁଯାୟୀ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯାଞ୍ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରେଳ ଷ୍ଟେସନକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ଯିଏ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କକ୍ଷରେ ଏକ ବେଞ୍ଚରେ ବସିଥିଲେ, ଉଠି ବାହାରକୁ ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଯାହା ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ

ତାଙ୍କୁ ଚା ଷ୍ଟଲ୍ ନିକଟରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, PW 5 ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କକ୍ଷରେ ବସିବା ସମୟରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ।

1.3 PW 5 ଏବଂ 6 ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ମାମଲା ଡାଏରୀ ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ୟାଣ୍ଟର ଡାହାଣ ପକେଟରୁ ପିସ୍ତଲଟି ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ।କିନ୍ତୁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ସମୟରେ ସେମାନେ ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପିସ୍ତଲକୁ ପ୍ୟାଣ୍ଟର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣର ସାମଗ୍ରିକତା ଏବଂ ସାମୂହିକ ଅସଙ୍ଗତି ପରିଲକ୍ଷିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାରେ ଏକ ଗୁରୁତର ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ତେଣୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ପିସ୍ତଲ ଜବତ ଏବଂ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖିବା କଷ୍ଟକର ।

2. ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ କେବେବି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେ ଆତଙ୍କବାଦୀ କିମ୍ବା ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ ଗତିବିଧିରେ ଲିପ୍ତ ଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ ମାମଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ TADAର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣା ଯଥେଷ୍ଟ ଭଲ ଏବଂ ସେ ଏକ ଭଲ ନୈତିକ ଚରିତ୍ର ଧାରଣ କରନ୍ତି । ସେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ପୂର୍ବ ଦୋଷୀ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସେ କେବେବି କୌଣସି ବିଧ୍ୱଂସୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଲିପ୍ତ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରମାଣ, ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କରେ ଏବଂ TADAର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମାନକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଦେଶୀ ନିର୍ମିତ ପିସ୍ତଲ ରଖିବା କୌଣସି ଆତଙ୍କବାଦୀ କିମ୍ବା ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । [616- D- E]

ସଞ୍ଜୟ ଦତ୍ତ ବନାମ ରାଜ୍ୟ **[1994] 5 SCC 410କୁ ଅନୁସରଣ କରାଗଲା ।**

3. ଅସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ 25 ସହିତ ପଠିତ TADAର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ସହ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 341/1988 ।

ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3/1988ରେ T & D.A (P) ଅଧିନିୟମରେ ଫରିଦାବାଦରେ ଅତିରିକ୍ତ ବିଚାରପତି ବିଶିଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟାଳୟର 18.4.88 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଋଷି କେଶ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୁମାରୀ ଇନ୍ଦୁ ମଲହୋତ୍ରା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଫୈଜାନ ଉଦ୍ଦୀନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । 1. ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ ଗତିବିଧି (ପ୍ରତିରୋଧ) ଅଧିନିୟମ, 1985 ର ଧାରା 16 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆବେଦନଟି, T & DA (P) ଅଧିନିୟମ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3/1988 ରେ ଅତିରିକ୍ତ ବିଚାରପତି, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଫରିଦାବାଦ, ନାରନୌଲ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା 15.04.1988ର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ ଗତିବିଧି ଅଧିନିୟମ, 1985 (ଏହା ପରେ TADA ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ଧାରା 5 ସହିତ ପଠିତ ଅସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ପାଇଁ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ 1000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଜୋରିମାନା ଅନାଦେୟ ହେଲେ ଆହୁରି ଛଅ ମାସ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ ।

2. ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ 25.10.1987 ରେ ଯେତେବେଳେ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ବଲଜିତ ସିଂ, PW 7 ଅନ୍ୟ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ବୁଲୁଥିଲେ, ସେମାନେ ରେୱାରୀ ରେଳ ଷ୍ଟେସନର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କକ୍ଷରେ ବସିଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଘଉଡାଥିଲେ ଏବଂ ପୋଲିସ୍ ଦଳଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ସେ ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା ଯାହା ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖୋଜାଖୋଜିରେ ଏକ ଦେଶ ନିର୍ମିତ ବୋର ପିସ୍ତଲ, ପ୍ରଦର୍ଶ P1, ତାଙ୍କ ପ୍ୟାଣ୍ଟର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଅନୁମତି କିମ୍ବା ଅନୁମତି ପତ୍ର ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉକ୍ତ ପିସ୍ତଲଟି ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ବଲଜିତ ସିଂହ ଏକ ରୁକ୍କା, ପ୍ରଦର୍ଶ FAକୁ G.R.P.S. ରେୱାରି ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନକୁ ପଠାଇଲେ, ଯାହାକୁ ASI ବୀରେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ, PW 1 ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଆଧାରରେ ସେ ଔପଚାରିକ B.I.R. Ext. FA/ 1 ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ଉକ୍ତ ପିସ୍ତଲଟିକୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀ ମୁଖ୍ୟ କନଷ୍ଟେବଳ, ଛୋଟୁ ରାମ, PW 4 ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ପିସ୍ତଲକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ Ext. PE. ଅନୁସାରେ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଥିବା ପାଇଲେ । ଜିଲ୍ଲା ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ, ନାରନୌଲ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମଞ୍ଜୁରୀ Ext. FDକୁ ରଖିବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଦୋଷୀ ନୁହେଁ ବୋଲି ଆଳ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାର ପାଇଁ ଦାବି କରିଥିଲେ । Cr. P.C.ର ଧାରା 313 ଅନୁଯାୟୀ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତାଙ୍କ ବିବୃତିରେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପିସ୍ତଲ ଉଦ୍ଧାରର ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ଭାବରେ ଫସାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଗାଁର ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ସଦସ୍ୟ ଲାଲ ସିଂହ, DW 1 ଏବଂ ଜଣେ ପୃଥ୍ୱୀ, DW 2 ଙ୍କୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ବିଚାରଣ ବିଚାରପତି ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେପରି ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

3. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନଥିରେ କୌଣସି ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ, ତଥାପି ବିଜ୍ଞ ବିଚାରଣ ବିଚାରପତି ଅତ୍ୟନ୍ତ (1) ଆଗ୍ରହୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରି ଅଭିଯୋଜନ ପ୍ରମାଣର ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚନା ନକରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ଏହି ଘଟଣା ରେୱାରୀର ଏକ ରେଳ ପ୍ଲାଟଫର୍ମରେ ଏକ ସାର୍ବଜନୀନ ସ୍ଥାନରେ ଘଟିଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଅନେକ ସ୍ୱାଧୀନ ସାର୍ବଜନୀନ ସାକ୍ଷୀ ଖୋଜାଖୋଜି ଏବଂ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲେ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଡକାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ବିପରୀତରେ ଜଣେ ହୀରା ଲାଲ PW 5 କୁ ଖୋଜିବା ଏବଂ ଜବତ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଜେରା କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ସାକ୍ଷୀ ନୁହେଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଆହୁରି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ବିଭିନ୍ନ ଦୁର୍ବଳତାରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ, ଯାହା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର କାହାଣୀକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ଦେହଜନକ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛି ଯାହା ଉପରେ କୌଣସି ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବୈଧ ଭାବରେ ଆଧାରିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରଣ ବିଚାରପତି

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରମାଣକୁ ସୁବିଧାଜନକ ଭାବରେ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ, ଯାହା ପାଇଁ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଧାର ନାହିଁ ।

4. ଆମେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ତଥା ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରମାଣକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରିଛୁ କାରଣ ଏହା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ଆବେଦନ ଏବଂ ଏତେ ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଯାଞ୍ଚରେ ପ୍ରମାଣ ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଉପସ୍ଥାପନରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଏବଂ ଅଧିକ ଦୃଢତା ପାଇଛୁ ।

5. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଖୋଜଖୋଜି ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏକ ଦେଶୀ ନିର୍ମିତ ପିସ୍ତଲ ଜବତ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଭିଯୋଗ ମାମଲା ହୀରା ଲାଲ, PW 5, ମୁଖ୍ୟ କନେଷ୍ଟବଳ ଦେଶ ରାଜ, PW 6 ଏବଂ ଉପ ନିରୀକ୍ଷକ ବଲଜିତ ସିଂ, PW 7 ଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ବାକି ସାକ୍ଷୀମାନେ ଔପଚାରିକ ପ୍ରକୃତିର ଅଟନ୍ତି । ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା PW 6 ଏବଂ PW 7 ଯଥାକ୍ରମେ ମୁଖ୍ୟ କନଷ୍ଟେବଲ ଏବଂ ପୋଲିସ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । କେବଳ ହୀରା ଲାଲ, PW 5 ଜଣେ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ରେୱାରୀ ରେଳ ଷ୍ଟେସନର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କକ୍ଷରେ ତଦନ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ମୁଖ୍ୟ କନେଷ୍ଟବଳ, ଦେଶ ରାଜ, PW 6 ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଜେରାରେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କକ୍ଷରେ 10 ରୁ 20 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଦେଶ ରାଜ, PW 6 ଏବଂ ପ୍ରଦର୍ଶ 7, ବଲଜିତ ସିଂହଙ୍କ ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ରେଳ ଟିକଟ ଘର ଏବଂ ଚା' ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ଷ୍ଟଲ୍ ସେହି ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ ଏବଂ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଦେଶୀ ନିର୍ମିତ ପିସ୍ତଲ ଖୋଜଖୋଜି ଏବଂ ଜବତ କରାଯିବା ସମୟରେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କକ୍ଷରେ ବସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କିମ୍ବା ଟିକଟ ଘର କିମ୍ବା ଚା 'ଷ୍ଟଲର କେହି ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚରେ ଯୋଗ ଦେଇ ନଥିଲେ । PW 6 ଏବଂ PW 7 ର ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପିସ୍ତଲ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ସମୟରେ ଟିକଟ ଘର ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କୌଣସି ସାର୍ବଜନୀନ ସାକ୍ଷୀ କିମ୍ବା ରେଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଡାକିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ଯୋଗ ନ ଦେବା ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ ହେବା

ପାଇଁ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଆସୁନାହିଁ I ତେବେ,PW 7, ବଲଜିତ୍ ସିଂ, PW 5, ହୀରା ଲାଲଙ୍କୁ ନେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ଜଣେ ବୁଲା ମିଠା ବିକ୍ରେତା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ I ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଅନୁଯାୟୀ, ହୀରା ଲାଲ୍ ସେଠାରେ ଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖୋଜଖୋଜି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦେଶୀ ନିର୍ମିତ ପିସ୍ତଲ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଏ I ଏହି ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେତେବେଳେ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀମାନେ ଜାଣିଶୁଣି କୌଣସି ସାର୍ବଜନୀନ ସାକ୍ଷୀ କିମ୍ବା ରେଳ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ଯୋଗଦେବାକୁ ପରିହାର କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଗିରଫ ହେବା ସମୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ହୀରା ଲାଲଙ୍କ ପ୍ରମାଣ, ଯିଏକି ଜଣେ ଆକସ୍ମିକ ସାକ୍ଷୀ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ, ଏବଂ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ PW 6 ଏବଂ PW 7ଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଯତ୍ନ ଏବଂ ସତର୍କତା ସହିତ ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡିବ I

6. ଏହା ଟିପ୍ପଣୀନୀୟ ଯେ ବୁଲା ମିଠା ବିକ୍ରେତା, PW 5 କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ବଲଜିତ ସିଂଙ୍କୁ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନରେ ମୁତୟନ ହେବା ପରଠାରୁ ଜାଣିଛନ୍ତି I G. R. P. ରେୱାରୀ, ଯେତେବେଳେ କି PW 7, ବଲଜିତ ସିଂହ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସମ୍ଭବତଃ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପରିଚିତ ଥିଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ବିଶ୍ୱାସର ଆଭାସ ମିଳିପାରିବ I PW 5, ହୀରା ଲାଲଙ୍କ ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ ଶେଷ କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଲାଗିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ମୁଖ୍ୟ କନେଷ୍ଟବଳ, ଦେଶ ରାଜ, PW 6 ଏବଂ ଉପ -ନିରୀକ୍ଷକ, ବଲଜିତ ସିଂହ, PW 7 ଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଶେଷ କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ ଚାରି ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଲାଗିଥିଲା I ତଦନ୍ତ ସମାପ୍ତ କରିବାରେ ପ୍ରାୟ ଚାରି ଘଣ୍ଟା କିପରି ଲାଗିଲା, ସେ ବିଷୟରେ ଦେଶ ରାଜ, PW 6 ଏବଂ ବଲଜିତ ସିଂହ, PW 7ଙ୍କ ବୟାନ କୁ ବୁଝିବା କଷ୍ଟକର I ଆହୁରି ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ PW 6 ଏବଂ 7 ଙ୍କ ବିବୃତି ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯାଞ୍ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରେୱାରୀ ରେଳ ଷ୍ଟେସନକୁ ଯାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କକ୍ଷରେ ଏକ ବେଞ୍ଚରେ ବସିଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ଉଠି ବାହାରକୁ ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଯାହା ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ତାଙ୍କୁ ଚା-ଷ୍ଟଲ୍ ନିକଟରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ବୁଲା ମିଠା ବିକ୍ରେତା ହୀରା ଲାଲ୍, PW 5 ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କକ୍ଷରେ ବସିବା ସମୟରେ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା I କେବଳ ଏତିକି

ନୁହେଁ ବରଂ ହୀରା ଲାଲ, PW 5ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ମାମଲା ଡାଏରୀ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ କନେଷ୍ଟବଳ, ଦେଶ ରାଜ, PW 6 ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ୟାଣ୍ଟର ଡାହାଣ ପକେଟରୁ ପିସ୍ତଲଟି ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା I କିନ୍ତୁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ସମୟରେ ସେମାନେ ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପିସ୍ତଲକୁ ପ୍ୟାଣ୍ଟର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା I ଏହି ଅସଙ୍ଗତ ଯଦିଓ ଏକ ସାଧାରଣ ପ୍ରକାରର, କିନ୍ତୁ ଉପରେ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏବଂ ଉପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ସାମୂହିକ ଅସଙ୍ଗତର ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ ମାମଲା ଉପରେ ଏକ ଗମ୍ଭୀର ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରେ I ଏପରି ଭିନ୍ନତା ପ୍ରମାଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପିସ୍ତଲ ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ଜବତ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ମନେକରୁଛୁ I

7. ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅଧିକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ TADAର ଧାରା 5 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ I ସଞ୍ଜୟ ଦତ୍ତ ବନାମ ରାଜ୍ୟ, (1994 5 SCC 410) ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ TADAର ଧାରା 5 କୁ ଆକର୍ଷିତ ଆଦେଶ ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ଗୋଳାବାରୁଦ ଅନଧିକୃତ ଭାବରେ ଏକ ଅଧିସୂଚିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଉପାଦାନଗୁଡିକ ବିଦ୍ୟମାନ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ, ବୈଧାନିକ ଅନୁମାନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ଯେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୋଳାବାରୁଦ ଆତଙ୍କବାଦୀ କିମ୍ବା ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ ଅଧିନିୟମ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ସେହି ଆଧାରରେ TADAର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏପରି ଅନୁମାନ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଅଟେ ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଏହା ପ୍ରମାଣ ଆଦେଶର ଅଧିକାର ଅଛି, ଧାରା 6 ର ଏକ ଉପାଦାନ ଗଠନ ଆଦେଶ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କୌଣସି ତଥ୍ୟର ଉପସ୍ଥିତି ଯେପରିକି କୌଣସି ଆତଙ୍କବାଦୀ କିମ୍ବା ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ନୁହେଁ I ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରମାଣର ଭାର ଅଧିକ ସମ୍ଭାବନାର ଏବଂ ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ଯେତିକି ଭାରୀ ନୁହେଁ I ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏକ ଅଧିସୂଚିତ ଅଞ୍ଚଳ ଏବଂ ଯଦି ଜବତକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ, ଅନୁମତି କିମ୍ବା ଅନୁମତି ପତ୍ର ବିନା ଦେଶରେ ନିର୍ମିତ ପିସ୍ତଲର ଦଖଲ ଏକ ଅସ୍ତ୍ରର ଅନଧିକୃତ ଦଖଲ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ତେଣୁ, ଏକ ଅନୁମାନ ସୃଷ୍ଟି ହେବ

ଯେ ଏପରି ଅସ୍ତ୍ର ରଖିବା ଆତଙ୍କବାଦୀ କିମ୍ବା ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ ଅଧିନିୟମ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ଏପରି ଦଖଲ କୌଣସି ଆତଙ୍କବାଦୀ କିମ୍ବା ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ନଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପାଇଁ ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । DW 1 ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଗ୍ରାମର ପଞ୍ଚାୟତ ସଦସ୍ୟ ଯେଉଁଠାରୁ ଆବେଦନକାରୀ ନିଜେ ଆସିଛନ୍ତି, ଯିଏ ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣାଶୁଣା, ଯାହାଙ୍କର ଏକ ଉତ୍ତମ ନୈତିକ ଚରିତ୍ର ରହିଛି ଏବଂ ସେ ଜଣେ ପୂର୍ବ ଦୋଷୀ ନୁହଁନ୍ତି । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ କଥିତ ଘଟଣା ଦିନ ଆବେଦନକାରୀ ଚାପର ଗ୍ରାମର ଜଣେ ପୃଥ୍ୱୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଚାପର ଗ୍ରାମର ବାସିନ୍ଦା DW 2 ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଗତ 20 ବର୍ଷ ଧରି ତାଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପିତା ତାଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କାମ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ କହିଥିଲେ ଏବଂ କଥିତ ଘଟଣା ଦିନ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଜଡିତ ହେଲେ । ପ୍ରତିରକ୍ଷାରେ ଯୋଡାଯାଇଥିବା ଏହି ପ୍ରମାଣ ଅଟଳ ରହିଛି । ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ କେବେବି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେ ଆତଙ୍କବାଦୀ କିମ୍ବା ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଲିପ୍ତ ଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ ମାମଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ TADAର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣା ଯଥେଷ୍ଟ ଭଲ ଏବଂ ସେ ଏକ ଭଲ ନୈତିକ ଚରିତ୍ର ଧାରଣ କରନ୍ତି । ସେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ପୂର୍ବ ଦୋଷୀ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସେ କେବେବି କୌଣସି ବିଧ୍ୱଂସୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଲିପ୍ତ ନାହାଁନ୍ତି । ଆମ ମତରେ ଏହି ପ୍ରମାଣ ପ୍ରତିରକ୍ଷାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କରେ ଏବଂ TADAର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମାନକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଦେଶୀ ନିର୍ମିତ ପିସ୍ତଲ ରଖିବା କୌଣସି ଆତଙ୍କବାଦୀ କିମ୍ବା ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଆମେ ଜାଣିଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ପିସ୍ତଲର ଉଦ୍ଧାର ଏବଂ ଜବତ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟି କରୁନାହିଁ, ତେଣୁ TADAର ଧାରା 5 ଏବଂ ତା' ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

୪. ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ 25 ସହିତ ପଠିତ TADAର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ସହ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀ ଜାମିନରେ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଜାମିନ-ବଣ୍ଡ ବାତିଲ କରାଗଲା ।

ଜି.ଏନ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ବୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।